

Koronankestävä

Yksi sitkeimmistä myyteistä on Ruotsi-Suomen valtakunta. Sen tarumaisessa menneisyydessä on vieläkin mukava paistatella. Ruotsi-Suomi valloitti suuria alueita Euroopassa. Valtakunnan parhaita sotureita olivat suomalaiset hakkapeliitat. Euroopassa itää vieläkin vahva ruotsalainen ja suomalainen geenikanta.

On oikeastaan hassua, että käsite Ruotsi-Suomi syntyi vasta 1920-luvulla. Se oli tietysti osa itsenäisen Suomen kehitystarinaa siinä missä huippu-urheilukin. Käytettiinä niinkin hurjaa nimeä kuin Suomi-Ruotsi – arvatenkin erehdyksessä.

Suomi oli Ruotsin kuningaskunnan itäinen osa tai itämaat, den östra rikshalvan tai österland. Kartoissa käytettiin usein myös nimeä Finland. Norrland ja Finland esitettiin vähän kuin Pohjanlahden vastapoolleina kuten Västerbotten ja Österbotten. Mitään Ruotsi-Suomen valtakuntaa ei ollut.

Ruotsalaiset ja suomalaiset elivät satoja vuosia yhteisen hallinnon alla. Kanssakäymisen on täytynyt olla vilkasta. Matkalla ovat myös perintötekijät sekoittuneet. Toisaalta viime vuosien tutkimuksissa on esitetty, että suomalaiset olisivat aikalailla isolaatti, siis vahvasti omaa sakkia. Tilannettamme on verrattu islantilaisiin ja sardinialaisiin.

Miksikö pohdin tällaisia. No tietysti koronan takia. Ruotsissa on asukaslukuun suhteutettuna viisi kertaa enemmän tartunnan saaneita ja suhteellisesti vieläkin enemmän menehtyneitä kuin Suomessa. Myös Norja ja Tanska ovat selvinneet Ruotsia paremmin. Näin suureen eroon täytyy löytyä selityksiä! Ainakin niitä voi spekuloida.

Ruotsin menetettyä valtakunnan itäiset osat Venäjälle se alkoi noudattaa fiksumaa ulkopoliittikkaa. Siinä voi nähdä kolme ajatusta: Venäjä on liian vahva, minkä takia kannattaa suosia luontaisia rajoja, Norja ei saa kuulua Ruotsille vihamieliseen leiriin ja Britannian (myöhemmin USAn ja Naton) läsnäolo Itämerellä on suotavaa. Onpa simppeleitä, ja tulokset puhuvat.

Ruotsi on elänyt yli 200 vuotta rauhan aikaa. Elintaso on noussut, ja on luotu monenlaista hyvinvointia. Ruotsissa ei ole ollut pulaa ruoasta, mikä näkyy vielä tänä päivänäkin. Ruotsalaisten on tapana jättää niin kotona kuin vierassakin lautaselleen ruokaa tähteksi. Eikö tästä kaikesta vauraudesta pitäisi olla seurauksena vahva kansa, jolla on vankka vastustuskyky pöpöjä vastaan?

Suomessa kärsittiin useista vaikeista nälänhädistä 1800-luvulla. Näkyy jopa maaginen 11 vuoden sykli, siis sama kuin auringonpilkuissa. Sisällissota ja sen seuraukset sekä toisen maailmansodan vaikeat ajat karsivat kovalla kädellä väestöämme. Eikä se rauhan alkuaikakaan ollut vielä mitään hyvinvointia.

Ruotsi kuuluu rodunjalostuksen pioneereihin. Siellä perustettiin maailman ensimmäinen rotubiologian instituutti. Ruotsin sterilisaatiolaki oli voimassa vuoteen 1975. Epäkelvon aineksen lisääntyminen haluttiin estää. Ihailtiin myös melko avoimesti natsien toimia tällä alalla. Eikö tämän pitäisi parantaa kansan laatua ja vastustuskykyä pöpöjä vastaan?

Suomessa harrastettiin myös eugeniikkaa, mutta se oli kuin polvihousuisten pikkupoikien touhua Ruotsiin verrattuna. Pakkosteriloinnitkin lopetettiin Suomessa paljon aikaisemmin kuin naapurissa. Mutta ei meilläkään ole tässä ihan puhtaat jauhot.

Olen tullutkin tutkimuksissani ilmiselvään johtopäätökseen. Yletön hyvinvointi ja yltäkylläisyys heikentävät kansan elinvoimaa ja vastustuskykyä. Kun joutuu kokemaan kovia, näkemään nälkää, potemaan puutetta ja suvaitsemaan syrjintää, vastustuskyky paranee. Se on siedätystä – myös koronavirusta vastaan.

pajen.fi